

Sidstnævnte Bestemmelse var motiveret med, at der som Følge af den i Renteskatforslaget foreslaaede Skattefritagelse for nye Seriers Obligationer kunde regnes med Muligheden af en for Laantagerne gunstig Omplacering af Laan fra de gamle til de nye Serier med deraf følgende varig Nedsættelse af Rentebyrden, men at en saadan indirekte Konvertering, gennemført af meget store Dele af Kreditforeningernes Interessenter, paa et vist Tidspunkt kunde skabe en saa stor Efterspørgsel efter nogle af de gamle Seriers Obligationer, at disses Kurs kunstigt blev hævet ud over deres naturlige Værdi.

Loven skulde træde i Kraft samtidig med Loven om Skat af Renteindtægt og forelægges til Revision senest den 1. November 1935.

Om Forhandlingerne mellem Regeringen og Partierne forud for Lovforslagets Fremsættelse henvises til Fremstillingen under Forslaget om Skat af Renteindtægt m. m. (se foran B. Nr. 5).

Lovforslaget blev anbefalet af Socialdemokraternes Ordfører (*Fisker*), som hilste med Tilfredshed, at Regeringen søgte at gennemføre en Videreførelse af Foraarets Rente-lovgivning, saa at denne kom til at omfatte ogsaa de faste Laan. Han mente, at Fritagelsen af de nye, lavere forrentede Serier for Beskatning af Renteindtægt vilde faa stærk Indflydelse paa Kursernes Højde og derigennem bane Vej for en omfattende Konvertering af ældre, højere forrentede Laan. Ogsaa med Hensyn til Rentelettelsens Fordeling og Udstrækning til mindre Ikke-Landbrugsejendomme udtrykte Taleren sin Tilfredshed. — Venstres Ordfører (*Krag*) indledede sin Tale med en Beklagelse af, at Regeringen ikke havde udnyttet Loven om Nedsættelse af Indlaansrenten og Oprettelse af Krisefonden til »en almindelig Rentenedsættelse af Udlaan fra Laaneinstitutter og til et alvorligt Forsøg paa Gennemførelsen af en Konvertering af de højt forrentede Obligationer paa frivillig Grund.« Særlig fremhævede Taleren, at Punkt 6 i Lovens § 4 var »ganske og aldeles tilsidesat«, og at der, saa vidt ham bekendt, ikke var »anvendt een Krone gennem Krisefonden til Opkøb af Obligationer«, og han ankede over, at Indenrigsministeren ikke havde foretaget en nærmere Undersøgelse af, hvor store Beløb der maatte anses fornødne til Gennemførelse af en frivillig Konvertering*). Venstre

*) I sit Svar til Krag udtalte *Indenrigsministeren* (F. Sp. 6621 ff.), at han ikke vilde benægte, at der indenfor en begrænset Del af Obligationsomraadet havde været Muligheder for en Konvertering, hvis man vilde have sat meget betydelige Beløb ind, men Ministeren betonedede, at der ikke, som For-